203. številka. Trst, v torek 5 septembra 1899. Tečaj XXIV.

„Edinost"
izhaja **dvakrat na dan,** razun nedelj in praznikov, zjutraj in zvečer ob 7. uri. O ponedeljkih in po praznikih izhaja ob 9. uri zjutraj.

Naročnina znaša:
Obe izdanji na leto . . . gld. 21·—
Za samo večerno izdanje . „ 12·—
Za pol leta, četrt leta in na mesec razmerno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po **3** nvč. večerne številke po **4** nvč.; ponedeljske zjutranje števil[illegible] izven Trsta po 1 nvč. več.

EDINOST

(Večerno izdanje.)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST" ZA PRIMORSKO.

Telefon štv. 870. 4 nvč. V edinosti je moč!

Oglasi
se računajo po vrstah v petitu. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo **uredništvu.** Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema **upravništvo.** Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia štv. 12. **Upravništvo, odpravništvo in sprejemanje inseratov** v ulici Molin piccolo štv. 3, II. nadstr.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik. Lastnik konsorcij lista „Edinosti". Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost" v Trstu.

Brzojavna in telefonična poročila.

(Novejše vesti.)

Budimpešta 4. »Ogerska brzojavna korespodenčna pisarna« javlja z Dunaja: Cesar bode menda še tekom tega dopoludneva sprejemal ministerskega predsednika pl. Szella, da sprejme njegovo poročilo. Szell ostane bržkone še jutri na Dunaju.

Dunaj 4. Ministerski predsednik, pl. Szell, katerega ima jutri predpoludne sprejeti cesar v avdijenciji, se je posvetoval z ministrom za vnanje stvari, grofom Goluchovskim in ministerskim predsednikom, grofom Thunom.

London 4. Listu »Times« brzojavljajo iz New-Castle-a: Kakor se sliši, je transvaalska vlada sklenila, da umakne predlog glede volilne pravice, ki bi se imela tujcem podeliti po petletnem bivanju v deželi. To dejstvo razlagajo s tem, da stojimo neposredno pred razglasitvijo vojne.

Rennes 4. (Pravda Dreyfus.) Majorja Hartmanna so zaslišali v tajni seji. V javni seji prosi Černuski, naj se prečita pismo, ki ga je on poslal predsedniku vojnega sodišča Jouaustu, v katerem pismu pripoveduje, da mu je neki diplomat med dopisniki tujih vlasti imenoval tudi Dreyfusa. Labori zahteva, da se svedoka zapriseže. Černuskega zaslišijo še enkrat.

Tajnik preiskovalnega sodnika Bertulusa pravi, da je slišal Henry-ja reči: «Ne priganjajte me; pred vsem treba rešiti čast vojske».

Poveljnik Cuignet izjavlja, da se je iz tajnega dossier-a izpustilo vse listine, došle iz inozemstva, n. pr. brzojavko o pogovoru nekega vladarja z nekim francoskim vojnim atašejem, glasom katere je dotični vladar rekel, da so dogodki na Francoskem dokaz požidovljenja.

Labori zahteva, da se vse listine, ki se nanašajo na Dreyfusa, predlože sodišču v tajni seji. Urednik »Tempsa«, Mayer, navaja besede Geunne-a, ki je dejal, da imajo v ministerstvu nepobitne dokaze o Dreyfusovi krivdi: med drugim momentno fotografijo, ki kaže Dreyfusa v pogovoru z nekim atašéjem v Bruselju.

Za jutri ob $^1/_2$7. uri je napovedana tajna seja, da se prouče nekatere tajne listine.

Carigrad 4. Črnogorska knežja dvojica je obiskala danes ekumenskega patrijarha.

Berolin 4. «Reichsanzeiger« priobčuje odstavo ministra za notranje stvari pl. Räcke-ja in ministra za nauk Bosse-ja, ki sta o tej priliki odlikovana z visokimi redi. Predsednik vlade v Düsseldorfu pl. Reinbaben je imenovan ministrom za notranje stvari in nadpredsednik vestfalski Sutt naučnim ministrom.

Pariz 4. Predsednik republike Loubet, ki se je danes vrnil v Pariz, bode zvečer predsedoval ministerskemu svetu ter podpiše odlok o sklicanju državnega sodišča na dan 14. t. m.

Amsterdam 4. Nizozemska kraljica Viljelmina je poslala kraljici Viktoriji pismo, v katerem jo prosi posredovanja, da se prepreči vojna med Anglijo in Transvaalom.

V Gorico.

(Zvršetek.)

In zakaj pojdemo letos v Gorico? — Zato, da povzdignemo slovenski učitelji v svojem parlamentu — na XI. skupščini »Zaveze« — glas za trpeče tovariše z Goriške in iz Istre, ki se bojujejo kakor osamel vojščak na bojnem polju proti navalom sovražnih čet — proti bedi, ki pritiska nanje z železno pestjo.

Kakor dihamo štajerski in kranjski učitelji za nekoliko svobodneje po zadnjih regulacijah naših plač, tako pojema luč življenja goriškim in istrskim tovarišem v boju z obstankom. In tem trpinom moramo priskočiti na pomoč, njih stradajočim rodbinam moramo povedati iz oči v oči, da simpatizujemo in čutimo žnjimi in da smo pripravljeni vse storiti, vse žrtvovati, da ustanejo tudi njim blažji časi!

Zatorej pa pozivljamo danes resno in odločno vse slovensko učiteljstvo, da se v čim večem številu udeleži XI. skupščine »Zaveze slovenskih učiteljskih društev« v Gorici, a takisto resno in odločno pozivljamo, da prihite na ta praznik slovenskega učiteljstva vsi oni naši državni in deželni poslanci, ki so z nami in za nas, da bodo čuli glas slovenskega učiteljstva, da bo slovensko učiteljstvo čulo njihov glas.

Umeje se samo ob sebi, da ne bomo pogrešali v Gorici med seboj onih, ki so nas vzgojili in ki vzgajajo naše potomce — t. j. učiteljev naših slovenskih učiteljišč. Ti morajo v prvi vrsti poznati težnje in želje slovenskega učiteljstva, da morejo potem uspešno in temeljito naš naraščaj pripravljati za življenje.

Pogrešati tudi ne smemo svojih šolskih nadzornikov in drugih zastopnikov v krajnih, okrajnih in deželnih šolskih svetih. Če hočejo biti čuvaji naših pravic, če hočejo povspeševati koristi šolstva in učiteljstva, nas morajo poznati! A če nas hočejo poznati, morajo zahajati v našo sredo, morajo čutiti z nami, morajo vedeti, kako smo zavzeti za svoje pravice, morajo vedeti, kaj hočemo, kaj zahtevamo. Komur ni v resnici nič do nas, kdor gleda na nas samo iz višave in iz dalje, kdor se čuti le vladarja, a ne prijatelja našega, ta ni poklican, da bi odločeval o naših koristih in potrebah v zgoraj omenjenih zastopstvih!

Na XI. skupščini prekrstimo »Zavezo slovenskih učiteljskih društev« v »Zavezo avstrijskih jugoslovanskih učiteljskih društev« ter tako sprejmemo z gorkim srcem, z bratovsko ljubeznijo in z odprtimi rokami v svoje vrste hrvaške tovariše s Primorja in iz Dalmacije. Ustvarimo tako velikansko četo avstrijskega jugoslovanskega učiteljstva, ki bo, združeno v pravi kolegijalnosti in v srčni ljubezni, delovalo za svojo korist!

»Učiteljski Tovariš« — ki se je vedno bojeval neustrašeno in najodločneje za blaginjo slovenskega učiteljstva — izpolnuje letos kakor glasilo »Slovenskega učiteljskega društva v Ljubljani«

P O D L I S T E K.

Sanje.

Zapisal **Zvonimir Bržanski.**

Bilo je v mesecu maju, ko sta bila dva praznika zaporedoma, mislim, da Binkošti. Tedaj sem bil v službi na nekem večem posestvu na Kranjskem. Bil sem torej svoboden za dva dni, da se oddahnem od mnogih gospodarskih trudov in okrepčam za bodoče.

S tovarišem sva se podala na prekrasni Bled, da se razvedriva in si ogledava ta biser domovine slovenske. Odpočivši se po dolgi vožnji sva v prijazni gostilni malce okrepčala oglašujoči se želodec. In potem sva šla ogledovat občudovani Bled in prekrasno njega okolico. Kar očarana sva bila od divne naravine krasote, kajti bila sva prvikrat v tem prelepem slovenskem raju.

Slednjič sva si najela čolnič, da se popeljeva na prekrasni otok bleški. Ker je bilo vreme krasno in vsa okolica toli očarujoča, zdelo se nama je, da sva prav na novo poživljena. Najin čoln še ni bil 100 m od brega oddaljen, ko je priveslala prav mimo njega mala, lepo odičena ladijca; spretni veslar jo je jako hitro poganjal dalje. Niti ozrl se ne bi bil —, tako sem bil zamišljen v prekrasno naravo, občudovaje in proslavljaje Onega, ki je se svojo vsemožno roko ustvaril vso to divoto. Toda kar so mi »oči obtičale na ladijci in na veselih ljudeh, ki so bili na njej. Bila sta novoporočenca. On, mlad vojaški častnik z fino navihanimi brčicami, prikupljive zunanjosti. Družica mu, kakih 18 let, pa vitke postave, črnih las, ljubkih sivo kostanjevih oči, bledo rudečih lic.

Okamenel sem: bila je ona — ona, ki sem jo ljubil neizrečeno.

Varala me je. — Ta misel in pogled na mladi par sta me pretresla tako, da mi je kri zastala v žilah. Postal sem bled kakor zid; zleknil sem se v ladijco kakor v nezavesti in Bog ve, da-li bi se ne bil preveznil v globino jezera, da ni bilo dobrega tovariša poleg mene.

Prav ko je naš veslač pritisnil čoln k bregu otoka, posrečilo se je prijatelju prebuditi me iz nezavesti. Vzdahnil sem, ozrl se, in — odičene ladijce z mladim parom ni bilo več. S prijateljem sva stopila iz čolna in sela nad bregom v senco košatega grma. Prijatelj me je jel izpraševati radovedno o vzrokih mojemu vedenju v čolnu, in moral sem mu povedati vse. Zdelo se mi je, kakor da se mi je del teže odvalil od srca. Prijatelj me je tolažil — to se ume ob sebi. In nasvetoval mi je najzanesljiveje zdravilo za take slučaje: poiščem naj si drugo!

Ko sva tako počivala pičel četrt ure, odšla sva proti cerkvici. Stopila sva v svetišče. Nisem mogel moliti, tako sem bil raztrešen in potrt. Prišedši iz cerkvice sva si še nekoliko ogledala njeno zunanjost in divno okolico. Solnce se je že nagibalo k zatonu, upiraje svoje večerne žarke v gladko površino jezera, ko sva dospela zopet do svoje ladijce. Veleprijetna je bila vožnja po jezeru v večernem hladu. Neštevilo lučic je migljalo v čolnih in ladijcah letoviščnikov ter v hišah bleških.

Podala sva se v gostilno, kjer sva že prej naročila večerjo in prenočišče. Po skromni a tečni večerji — pohvaliti moram kranjske kuharice — popila sva precej dolenjskega čvička in potem sva se še precej zgodaj podala k počitku. Namenila sva namreč, da drugo jutro za rano odputujeva, kajti čakalo je, zlasti mene, obilo posla. Drugi dan sva res ustala na vse zgodaj, ter se odpeljala že s prvim vlakom s postaje Lesce v Ljubljano, potem pa na Dolenjsko. Ob 11 $^1/_2$. uri predpoludne sva bila že vsaki na svojem mestu. (Zvršetek pride).

zadnjikrat prijetno dolžnost, da pozdravlja kakor stari bojevnik učiteljskih tlačenih pravic vse one, ki se zberejo v solnčni Gorici na resno posvetovanje in na prijateljski razgovor. »Učiteljskega Tovariša« gospodar — »Slovensko učiteljsko društvo v Ljubljani« — ga je izročilo »Zavezi«, da deluje žnjim in po njem kakor skrbna mati za vse tiste, ki se zatekajo in se bodo zatekali v njeno okrilje.

Bog pa, kateremu je pobožno udano slovensko učiteljstvo brez izjeme, naj usiplje bogato svoj sveti blagoslov na delo našega uma in naše dlani!

Politični pregled.

TRST 5. septembra 1899.

K položaju. Jeden sotrudnikov dunajske »N. F. P.« se je potrudil, da je mogel staviti do sedanjega načelnika mladočeškega kluba v državnem zboru nekaj vprašanj ozirom na krizo v političnem in parlamentarnem življenji v Avstriji. O misiji barona Chlumetzkega sodi dr. Engel, da jej je jedini namen, da dovede na jasno, katere skupine opozicije se mislijo udeležiti obstrukcije o volitvah v delegacije. Dr. Engel je uverjen, da je grof Thun vedel o tem, kaj se namerja z baronom Chlumetzkym, ali da je celo on sam predlagal ta poziv, ker je hotel pokazati, da je pripravljen storiti vse možno, da bi se razmere zboljšale. Drugo vprašanje pa je — meni dr. Engel — da-li jo je grof Thun dobro pogodil, in da-li je bilo sploh potrebno, da je grof Thun storil ta korak? Načelnik mladočeškega kluba je tega menenja, da ni bilo potrebno, ker je prepričan, da nekatere skupine v opoziciji itak ne bi bile sodelovale na obstrukciji povodom volitev v delegacije.

Nadalje je pojasnil dr. Engel, da prihodnji shod deželnih in državnih poslancev čeških bo imel le informativen in posvetovalen značaj. Do eventuvelne načelne spremembe v vedenju čeških poslancev pride šele na plenarnem posvetovanju zaupnih mož.

Slednjič je menil dr. Engel, da se mu ne vidi potrebno, da bi izvrševalni odbor desnice preveč hitel. Umeti je torej tako, da tisti radikalni, od nemških liberalcev toli zaželjeni preobrat ni tako na pragu, kakor se že vesele nekateri. Pa je tudi umevno, da merodajni krogi dvakrat premislijo, predno razbijejo večino, toli pohlevno v zahtevanju in toli poslušno v žrtvah, kakor je dosedanja, ko vsi znaki govore za to, da bi vsaka druga večina naletela še na huja nasprotstva. Nemška gemeibürgschaft bi bila sicer že precej široka podstava za drugo konstelacijo, oprto tudi na konservativce in Poljake. Ali poprej bi morala dati garancijo, da ta gemeinbürgschaft pomenja vzajemnost med vsemi nemškimi skupinami tudi v pozitivnem delu, na zidanju, ne pa samo v zanikovanju, v podiranju! Take gemeinbürgschaft je pa ni; naj bi sestavili to ali ono nemško ministerstvo, gotovo bi v par dneh navstal ravs in kavs med nemškimi skupinami samimi.

Na to stran je jako značilna vest, ki jo prinaša »Information« iz krščansko-socijalnih krogov in ki se glasi: V slučaju, da bi bilo poklicano kako ministerstvo Chlumetzky, bi nemška ljudska stranka in krščanski socijalisti rama ob rami s Slovani prestopili v najhujšo obstrukcijo, ker hočejo preprečiti, da bi ministerstvo »po milosti Madjarov« prišlo v Avstriji na krmilo.

Ta vest — četudi je malce pretirana — nam odpira razgled na vso razcepljenost med nemškimi skupinami. Zato verujemo dru. Englu, da se stvari ne prekopicnejo s tisto naglico, kakor želé liberalci in da jim je na vseh njih ugibanjih, spojenih s poklicem Chlumetzkega, želja hitela precej daleč pred resničnimi dogodki. Sicer pa je tudi to značilno, da je danes dunajski brzojav jako molčeč. Prav nič druzega ne ve povedati, nego da je bil grof Thun vsprejet od cesarja v avdijenciji, ki je trajala 2 uri, da bo Szell jutri vsprejet od cesarja in da se je razgovarjal z ministrom za vnanje stvari, grofom Goluchovwskim in z grofom Thunom.

O nemišljenem Slava-klicu na banketu častnikov v Lvovu je slednjič spregovorila tudi visokooficijozna »Wiener Abendpost«. Na podlagi uvedene preiskave pojasnjuje, da je med častnikoma Urablom in Springom radi igre došlo do prepira, do zasramovanj in do dvoboja. Obžalovati je, pravi «Wiener Abendpost», da sta ona častnika radi takega frivolnega vzroka prešla k nasilju in prav zato je umljivo, zakaj častniki nočejo dati v javnost podrobnosti tega žalostnega dogodka. Posebno treba povdariti, da je bil ves dogodek brez vsake politične nravi.

In kako frivolno je bilo še le to, da je «Neue Freie Presse», to glasilo stranke, ki baje drži državo skupaj, in hkratu tudi «lajbžurnal» marsikaterega — generala, tako falzificiralo ta dogodek, da jo moglo zasnovati uprav strupeno akcijo proti — Slovanom!!

Razprava radi „atentata" na razkralja Milana se je torej pričela danes, ako včerašnja poročila govore resnico. Na današnji razpravi so čitali obtožni spis, ki natančno razlaga vso zaroto in »atentat« in pa krivdo nekega »odličnega državnika srbskega«; to je: tisti naj bodo obsojeni, ki so Milanu na potu.

V Beligrad je došlo novinarjev od vseh strani Evrope. Po posredovanju dotičnih diplomatičnih zastopstev so vsi dobili ustopnice na razpravo.

Razmere so mej tem postale jako fletne doli v Srbiji. Najboljši prijatelji ovajajo svoje prijatelje; nagla sodba je n. pr. obsodila že nad 30 oseb radi razžaljenja Milana, a ovaduhi so bili — dobri prijatelji. Inozemskih listov se ne dobiva po cele tedne, domačih pa sploh ni, izvzemši vladne. Brzojavke se zaustavljajo in pisma se odpirajo. Ljudi kar izganjajo in jim tako kradejo domovino. Vse oči so obrnjene na mladega kralja Aleksandra. Le ta ima tudi dobro srce, ali drugo vprašanje je, da-li kralj Aleksander ve, kaj in kako se godi v deželi.

Domače vesti.

»Piccolo« — univerzalni ženij. Blagor Trstu, da ima takega izbornega vsestranskega učitelja! Ako tržaška »kultura« ne napreduje z sedem-miljskimi koraki, Boga mi: »Malčka« ne zadevlje nobena krivda na tem. Revček se trudi pošteno, da izobrazi svoje čitatelje vsestranski. Poveselimo se malo nad to vsevedno in vsemožno »velesilo« z lesnega trga! Proučujmo jo, in sicer na hebrejski način – od zadej. Judje namreč pišejo in čitajo od zadej. Tu vam objavlja pred vsem neki Fischer (»ajner von ünsere Lait«) »pikantne, zabavne, zanimive in nove — žive fotografije«. Oglas je opremljen se sliko iz — raja. On jo poljublja »na usteca njena, tako medena«... Krasno! In ti naslovi »živih fotografij!« Če človek nima baš slame v glavi in vode v žilah, o teh naslovih mu domišljija poraja — najbujnejših orijentalskih bajk. Potem zbujajo našo pozornost razni higijenični oglasi in poezija kratkih anonc — dva novčiča beseda! Tako cenene izdaje lirično-epično-dramatičnega pesništva, v katerem igra glavno ulogo svobodna ljubezen, ni z lahka najti drugod na svetu! — Potem prihajajo, zmirom od zadej, opisi prefriganih poneverjenj, tatvin in drugih lumparij, slavospevi samomoru in zopet ljubezni v moderni obliki, kar smo že označili nedavno temu, govoré o moralni vrednosti — morale v »Piccolu«. In potem? — Potem prihaja nekaj za sladkosnedce — slovanožrce, politikastersko žaganje, zgodovinske laži, pravosodni sofizmi itd. A propos, pravosodstvo! Ali vas je dal, gospodje od pravice, zopet v ponedeljski številki neki »lumen juris«! Takega dokaza-poraza še niste doživeli! Oboril vas je in ne ustanete več iz ničevosti, v katero vas je sunil! Mož (blagor Trstu, da so se mu rodili taki velikani!) je namreč dokazal nič manj, nego, da tam, kjer se »sodišče »preplavlja« se slovenskimi ulogami, da tam — strmite — ni slovenskih strank!!! Pred tako logiko se morajo kar drobiti vsi drugi argumenti! Izvedel je »Piccolo« namreč, da so se slovenske tožbe uročile tudi ljudem, ki baje ne umejo slovenski! To je vendar dokaz, da ne morete najti jasnejšega! Pa ne da bi vse »oškodovane« stranke, ki jih »Piccolo« našteva, razumele toliko slovenščine kakor neka teh strank, ki je znala prav razumljivo, tako, da je nasprotniku pretresalo srce, v slovenskem jeziku prositi odpuščenja, ker je nekoga nazvala »ščavom«. Ista stranka je trdila celo sama, da je tudi-Slovenec...

Oh, ko bi »Malček« videl, kako krčevito je sklepal ta možiček svoje ročice, kako se je hotel spustiti v prah, na kolena pred »ščavi«, samo da odstopijo od tožbe, morda bi se navadil še on moliti in prositi odpuščenja za svoje neresnice. — Ako so vsa doka ila o edinem jeziku, »ki je znan vsemu meščanstvu«, enako šibka, potem, dragi »Piccolo«, si zgubljen!

Pa ne le pouka, ampak tudi dobrih nasvetov prodaja »Malček«, celo košarico za 2 novčiča. V predmetnem vprašanju nasvetuje, naj bi si vsi Tržačani zapisali za ušesa, da nočejo slišati ničesar o sodnijskih odlokih, ki niso pisani v Dantejevi klasični italijanščini, pa bode kmalu strmel svet, kako mora obtičati barčica našega pravosodja v pesku laške trme! Da istodobno odklanja za se in svojce vsako odgovornost, za slučaj, da bi ladijca res obtičala, je — to le previdno in kaže zopet eminentno juridično — natrkanost »Piccolovega« člankarčiča. Če pa je zamolčal, da se Slovencem v veliko veči meri godi ista, da morajo namreč sprejemati tudi laške sodnijske odloke, to je tudi previdno! Bog ne daj, da bi njegovi čitatelji začeli malko razmišljati o dvojni meri... Prihodnjič se hočemo baviti z drugimi stranmi vsestranski izobraženega, in kar se predrznosti tiče, gotovo velikega »Malčka«.

Pavel Dijakon — politična tarča. Zdi se nam, da bijejo naši nasprotniki »boj brez upa zmage«, ker so primorani uporabljati že take eminentne prilike, kakor je bila proslava zgodovinarja Pavla Dijakona, v svrhe političnega sleparstva njihovega. Attilio Hortiš, ta »duša" in »zvezda« tržaška, je namreč v Čedadu odprl usta prav na široko, sporočivši preko ograje svojih zob v imenu vse julske pokrajine, svojega Trsta, Istre in Goriške Čedadu »italski pozdrav!« Zakričal je v svet zgodovinsko — laž, da je nad Pavlom Dijakonom imel duh »večnega Rima, ki ne more umreti«, tako moč, da je isti na italijanski zemlji hotel postati Latin, kakor tudi ves njegov narod!« Kako naj tolmačimo besede, da duh italijanski ne more umreti? Ali umira morda počasne smrti, hiraje za gladom in starostjo? Nam vsaj se dozdeva, da je slavljena laška kultura res — hirajoča starka, nasproti kateri ima Slovanstvo to prednost, da je mlado, krepko se razvijajoče dete, ki ima pred seboj mladost in možko dobo! Le veselite se svoje minolosti, svoje »kulture«, te oglojene kosti; le čenčajte kakor stare klepetulje v svojem »Altweibersommer« — mi pa pričakujemo svoje — bodočnosti!

Morje blaženstva se je razlilo danes nad našim Trstom! Od vseh strani: od obrežja Adrije, z višin sv. Justa, z gradičev v Istri in od furlanske ravani in iz — predal »Piccola« zveni v tisočih akordov: salve, salve, dragemu gostu, ki je došel v Trst in v čegar imenu je izražena vsa slava — Italije!! Vsi oni sinovi, ki jih je — tako stoji v »Piccolu« — velika mati postavila semkaj od Gradeža do Kvarnera, po brdih in strminah »julske pokrajine«: vsi, vsi stezajo roko, da pozdravijo moža. Trst, prav tako, kakor Italija sama, čuti vsako italsko, latinsko in kulturno glorio.

Salve!

In gost, ki je donesel danes toliko časti in blaženstva našemu mestu, je — Menotti Garibaldi. »Piccolo« donaša njega sliko in njega životopis in pravi, da patrijotizem dragega gosta in njega očarujoča oseba spominjata na — legendarično sliko njega očeta. A ta oče je bil Josip Garibaldi — najhuji in najzakleteji sovražnik Avstrije!

In Trst je v Avstriji, oni dobri Avstriji, katero moramo le zavidati na nje trdnem živčevju in na nje — potrpežljivosti, ki je tako trdna, da je ne morejo spraviti iz ravnotežja niti take — salve!

Blagor njej — in oni drugi tudi nimajo nič proti temu!

Snaga v tuk. mestni bolnišnici. Pišejo nam: V nedeljo sem šel v bolnišnico obiskat par znancev. Eden istih (ženska) v I. oddelku mi je pokazala vrat poln rudečih pik, ter mi je povedala, da je to nasledek one smrdljive živali, ki se kaj rada nahaja po hišah, kjer ljudje ne skrbe za čistočo! Nisem mogel verjeti, da bi se v takem zavodu nahajalo toliko tega mrčesa, ki podvoja trpljenje onim nesrečnikom, ki si morajo tam iskati zdravja! Vprašal sem drugo bolnico, imajo-li tudi ona in ostale to »vteho«, ki jim ne daje spati ni po noči ne po dnevu?! Od-

govor je bil isti kakor pri prvi, samo da je ta bila bolj srečna, da je lahko ustajala in prebdevala vse noči!! To je preveč, gospôda na upravi! To je terpinčenje in ne več zdravljenje! Pomislite vendar, da se plačuje po 98 nč. na dan in da se torej lahko zahteva — vsaj čistoče!!

Priznavamo sicer, da se je od strani vodstva storilo marsikaj v obrambo bolnih pred nesnago, ali fakt je, da je še danes vse polno mrčesa in da bolniki ne morejo poleg lastne bolezni prenašati še nadlego take nesnage, ki pomnožuje itak že velike muke nesrečnikov.

Ravnateljstvu bolnišnice polagamo torej na srce, naj zastavi vso svojo energijo v to, da se odpravi ta hudi nedostatek, kričeči z zdravstvenega in se stališča — humanitete.

Vprašanje na slov. c. kr. vlado. Pišejo nam: Koliko časa je že minilo, odkar je slavna c. kr. vlada naložila tuk. tramwajski družbi, da mora odpustiti iz svoje službe vse tuje državljane, ker je tako določeno v pogodbi, sklenjeni med družbo in — isto vlado?! Vprašamo torej: da-li in kako se je izvršil ta ukaz?! Da-li in kolikotujih drljanov je bilo odpuščenih, oziroma koliko tujih državljanov je še v službi tramwaja? Kajti zdi se nam, da poznamo še mnogo uslužbencev tramvaya, ki niso naši državljani, med istimi je celo en nadzornik! In vsi ti so še v službi ukljub vladnemu odloku! Koliko časa bo še trajalo to protizakonito stanje?!

Ako slavna vlada ne ukrene, kar bi bila morala že ukreniti — prinesemo število in imena tujih državljanov, službujočih pri tramvayu.

Sličice iz Istre. Iz Krkave nam pišejo: Naš čudak, famozni Mikuleto je menda zbesnel, ali pa ga čaka kaj tacega. Tako bi moral človek soditi. Ko vidi, da mu njega zlokobna «koza» nič ne pomaga — ko vidi, da mu ne koristi tudi divji krik «Viva l'Istria!» (sosebno se vežbata v tem kričanju po vasi njega dva petletna nečaka), pa se je lotil novih sredstev. Našel je pajdaša v nekem nad 70-letnem starcu, pa hajd od hiše do hiše po okolici Umaga nagovarjat ljudi, naj proganjajo naše Hrvatice, naj ne kupijo kruha od njih, naj jim ne puste pobirati jajca. Čujemo, da bi tema agitatorjema ne bila dobro prošla po nekaterih hišah, da so gospodarji vedeli za njiju namene. Resnici na ljubo pa moramo pohvaliti župana v Umagu, ki je rekel nekaterim našim ženam, da naj se nič ne boje, naj le prinesejo in naj prodajajo svoje stvari, če le morejo. Tako je prav. Treba le pomisliti, kam bi prišli mi in Italijani, da bi propadli jedni in drugi, ako bi taki lenuhi in komunardi prišli do vlasti, kakor hočejo, če ne z lepo, pa z grdo! Facta loquuntur.

Ti hujskači hujskajo n. pr., da se našim delajo tožbe, makari da niso dolžni ni novčiča. Le da izzivajo in mučijo naše ubogo ljudstvo, tega trpina da se Bogu usmili! Česa nam je pričakovati, ako bodo taki življi gospodarili naši Istri?! To vam je tista dedna kultura! Tu vidimo lahko, kaj se skriva za tistimi neprestanimi vskliki: «Viva l'Istra!» Gotovo bi bil še huji propad Istre. Od Boga pravičnega se nadejamo, da ne bo tako.

Lepa misel. Pišejo nam: Res imenitno misel je pogodil Vaš «Ovaduh», ko je priporočal, da bi si tržaški Slovenci zasnovali svoje godbeno društvo. No, to misel goje v svojih srcih že dolgo več mladeničev, gorečih za narodnost svojo. Dolgo se že shajajo na razgovore v ta namen. Da, stvar je dospela tako daleč, da je že dobila konkretne oblike. Združilo se nas je več s trdno voljo, da uresničimo to misel. Zložili smo pravila in jih predložili v potrjenje. Pričakujemo skoro potrjenja.

Pozivljamo torej vse mlade ljudij, ki so vneti za glasbo in ki žele združiti se z nami, naj prijavijo to g. Vekoslavu Ljubiću, ulica S. Catarina pri G. Novaku, trgovcu. Zjedinimo se na resno delo — v korist in prospeh slovenstva v Trstu.

Od druge strani nam pa pišejo o istem predmetu: Eden Vaših častitih dopisnikov je napisal pred kratkim notico o važnosti in potrebi narodne godbe v Trstu. To je krasna misel, katero moramo uresničiti prej ali slej. Ta misel se že izraža mnogo časa in od raznih strani, ali od misli do ustanovitve je — daleč!

Za tako podjetje treba denarja in sposobnih moči, ker ni dovolj, da se nekaj ustanovi, kar bi ne moglo vspevati in bi propadlo po kratkem navdušenju. Taka propadla podjetja so na največo škodo narodne stvari. Moje skromno mnenje je, da bi moralo na godbi že s prva sodelovati vsaj 30 mož in 20—30 mladeničev. Računati treba namreč, da bo del onih iz tistega lesu, ki se navdušijo za vsako stvar, ki pa upehajo še predno so kaj koristili. Od 60 vpisanih, recimo, da bi ostalo polovica dobrih, kar bi zadostovalo za naše razmere. Nadalje treba pomisliti, da bi bili stroški za instrumente ogromni, ker na to ne smemo misliti, da bi mi v Trstu nastopali z obrabljenimi. Treba bo torej novih. Nadaljna težava bo z dvorano, ker za glasbeno šolo treba, da je dvorana velika in v takem kraju, da ne bo pritožeb od strani okolo stanujočih.

Učitelj mora biti izobražen strokovnjak, ter popolnoma kos svoji nalogi. Ne pozabimo, da smo v Trstu, kjer imamo več godeb in v godbi razvajeno meščanstvo, zahtevajoče popolnosti. Ali pa se hočemo smešiti?!

Za vse to pa — oprostite, to je le moja misel — sedaj ni še primeren čas, na to naj se bo mislilo šele prihodnje leto, ko bomo imeli za to primernih prostorov. Za tako ustanovitev tudi ne zadostuje, da se združi par vnetih mladeničev: tu treba tudi mož z obilnimi praktičnimi izkustvi. Vsi ti pa naj bi delali v sporazumu z narodnim vodstvom in s pomočjo vsega meščanstva našega!!

Še enkrat pravim, da ne trdim ničesar in da so to le moje misli. Pred vsem pa se moram zavarovati pred mogočim domnevanjem, da hočem ovirati. Ravno nasprotno je res. Ravno zato, ker je stvar važna, ker sem sam navdušen zanjo, bi mi bilo žal, ako bi stvar ponesrečila, ker ni bila prav zasnovana v svojih začetkih. Zato menim, da je celó v dolžnost vsakomur, ki je navdušen za to idejo, da odkrito pove svojo misel!

Legina šola v Devinu. Pišejo nam dne 4. septembra: Danes se je odprla v Devinu šola «Lege n.» s tiho sv. mašo, katero je daroval laški katehet g. Geat iz Tržiča. Po maši so šli dotični otroci v Legino šolo, katero je potem blagoslovil oni laški duhovnik. Da je prišlo do tega, pomagali so vsi «bogovi». Ker se naš preč. g. dekan ni hotel takoj udati na zahteve laških gospodov, prišel je o pravem času celo naš orožnik Lahom na pomoč, da so dobili dovoljenje odpreti šolo s sv. mašo. Tako se govori. Vprašamo: na kakšno povelje in s kakšno pravico se je pritaknil c. kr. orožnik v to stvar, ki ne spada v njegovo področje?! — Ali vprašanje glede obstanka Legine šole ni še rešeno. Ako bo vseh otrok iz otroškega vrta in iz šole 30, jih bo že prav veliko. Čemu so torej zidali tako veliko poslopje? Pač najbrže z namenom, da pridobijo tudi kaj — odpadnikov. In v tem tiči vsa zloba! Zatorej pa — slovenski stariši — pozor! Vaši otroci so Vaše upanje. Ako si odtujite svoje otroke, ni Vam upati srečnih dnij! Pa žal, prav v tem pogledu se pregrešajo marsikateri slov. stariši, ker so narodno nezavedni in neodločni. Skrajni čas je, da se postavimo v bran proti našim nasprotnikom.

«Lah in Nemec sta zverina — (tu ne mislimo nemško in laško narodnost, ampak le sovražnike naše) — Mi Slovenci perutnina».

Da, tako nas bi hotela pohrustati Lah in Nemec, kakor lisica kokoš. Pa ne udajmo se! Odločnosti je premalo, strahu iz ozirov preveč. Kedaj se sramuje Lah svojega jezika? In Slovenec? Rajše molčim. Kličem pa vsem Devincem: vzdramite se! Speča lisica ne lovi kokoši, pa tudi vlovljene ji uidejo.

Pravda Ducati proti občini tržaški. Kakor znano, je bila občina tržaška v I. instanciji obsojena, da mora inženirju Ducatiju plačati okroglik 28.000 gld. za njega vodovodna dela. Obe stranki sti uložili utok in včeraj se je na višem deželnem sodišču vršila vskliena razprava. Občino je zastopal odvetnik Consolo, Ducatija pa odvetnik Gasser. Razprava je trajala od 9. ure predpoludne do 9½ zvečer s premorom od 2. do 4. ure.

Darova. Č. g. Šobar Mihael, župnik v Sočergi, je daroval kmetijski družbi 2 gld. in zavarovalnici goveje živine v Bazovici 3 gld., za kar mu izreka srčno hvalo Odbor.

«Slov. Čitalnica» v Prvačini priredi dne 24. t. m. veliko slavnostno veselico z jako zanimivim programom povodom dvajsetletnice svojega obstanka. Program se prinoči svoječasno.

C. kr. davčna administracija nam piše: Podpisana je poizvedela, da neki bivši služabnik za plačilo zapisuje strankam izjave za odmero občne pridobnine.

Dotične stranke se opozarjajo, da predomenjene izjave zapisuje podpisana brezplačno v navadnih uradnih urah od 9. predp. do 2 popoldan.

C. kr. davčna administracija

v Trstu, dne 2. septembra 1899.

Strela je udarila blizu Šempetra v neko ženo in sicer po palici dežnika. Nesrečna žena je ostala mrtva na licu mesta. Bila je omožena, toda še le par mesecev. To bodi v posvarilo našim ljudem, da treba biti previdnimi tudi z dežniki, kadar je nevihta.

Nezgoda na železnici. Na črti mej Prosekom in Nabrežino je včeraj popoludne tovorni vlak skočil iz tira. Vsled tega je imel tudi brzovlak zamudo. O kaki drugi nesreči nismo čuli do sedaj.

Dr. Evgenij Pach, o katerem se spominjajo naši čitatelji, da je dne 7. junija t. l. ustrelil med vožnjo na železnici blizu Barkovelj dečka Edvarda Radivo, je po dolgem preiskovanju proglašen blaznim. Nesrečneža izročijo nemškim oblastvom.

Iz-pred naših sodišč. 27-letni F. C. iz Castellamare je bil obsojen na pet mesecev ječe radi poneverjenja. Vodil je neko gostilno na račun nekega V. C. in tu je manjkalo, ko so delali račune, enkrat 140 gld., enkrat 202 gld. in enkrat 83 gld. Ker ni obtoženec mogel poravnati teh škod, se je stvar ovadila oblasti.

18-letna Opimia Martinuzzi je bila obtožena tatvine, na škodo nje lastne gospodinje, toda sodišče jo je rešilo obtožbe, ker ni bilo prav nobene okolnosti, ki bi govorila proti njej.

Samomori. Finančni uradnik Aleksander Fontana se je včeraj ob 10. in pol uri predpoludne ustrelil v svojem stanovanju. Metek iz revolverja mu je predrl glavo na sencih. Nesrečneža so spravili v bolnišnico, kjer je mladi mož — bilo mu je še le 27 let — umrl ob štirih popoludne. Vzrok samomoru so baje gmotne stiske.

Predvčerajšnjim se je ustrelil, tudi iz revolverja, 23-letni Anton Bambič iz Kolonje. Vzrok poskušenemu samomoru je neozdravljiva bolezen. Tudi Bambiča so spravili v bolnišnico; malo je upanja, da bi ozdravel.

Požar. V škednju na dvorišču Panfilijeve hiše v ulici Squero Nuovo št. 4. je nastal sinoči ob 6. in pol uri iz neznanega vzroka požar. Zgorelo je seno, slama in pohištvo vratarja, ki je imel tamkaj svoje stanovanje. Gasilci so imeli opraviti dve uri, da so pogasili ogenj. Škode je okoli 600 gld.

Zgubljeno — najdeno. Sluga »Delavskega podpornega društva« je zgubil dežnik, katerega je gotovo pozabil v kaki narodni družini ali lokalu. Držalo je zakrivljeno, rudeče. Isti je našel v društvenih prostorih na dan obletnice blagoslovljenja društvene zastave svilen ženski robec, ki je na razpolago oni, ki ga je zgubila.

(Dalje na četrti strani.)

Velika zaloga
solidnega pohištva in tapecarij
od
Viljelma Dalla Torre v Trstu
Trg S. Giovanni hiš. štev. 5 (hiša Diana).
Absolutno konkurenčne cene.
Moje pohištvo donese srečo!

Zaloga in tovarna
pohištva vsake vrste
od
Alessandro Levi Minzi v Trstu.
Piazza Rosario štev. 2.
(šolsko poslopje).
Bogat izbor v tapetarijah, zrcalih in slikah. Ilustriran cenik gratis in franko vsakemu na zahtevo.
Cene brez konkurence.
Predmeti postavijo se na brod ali železnico, brez da bi se za to kaj zaračunalo.

Dražbe premičnin. V sredo, dne 6. septembra ob 10. uri predpoludne se bodo vsled naredbe tuk. c. kr. okrajnega sodišča za civilne stvari vršile sledeče dražbe premičnin: v ulici Corso št. 1, galanterije; v ulici del Toro štev. 10, hišna oprava; v ulici Solitario št. 1, blagajna in hišna oprava; v ulici Chiozza št. 6, glasovir; v ulici Nuova št. 14, štacunska oprema, in drogerije; v ulici Acquedotto št. 45, blagajna, hišna oprava in jeden pianino; v ulici dell' Istria št. 478, ob 12. uri, kamen (obdelan) in drogerije; na Vrdeli št. 14, hišna oprava.

O Levčevem „pravopisu".

(Dalje.)

Deniva na primer te-le dve možki osebni imeni: Andrej Pip, Ivan Marija Pipa. — Kako bi g. profesor te dve imeni po svojem lastnem nauku sklanjal? Kaj ne, Andrej Pip po možkem o-deblu, — ali bi pa mogel on sklanjati tudi drugo ime tako? — Pa daj, da vidiva, če je moči:

1. Andrej Pip; Ivan Marija Pipa,
2. Andreja Pipa; Ivana Marija Pipa,
3. Andreju Pipu; Ivanu Mariju Pipu,
4. Andreja Pipa; Ivana Marija Pipa,
5. pri Andreju Pipu; Ivanu Mariju Pipu,
6. z Andrejem Pipom; Ivanom Marijom Pipom...

No, je-li kaj takega mogoče, ne da se Ti teleta smejejo? In sta pristni možki osebni imeni, saj drugi dve osebi bi se mogli drugače imenovati, n. pr. Jože Pip in Ivan Mário Pipa — moreš li tvrditi, da sta poslednji osebi isti s pervima? Imeni Ivan Marija in Mário sta povsem različni in v Primorju — posebno na Tržaščini — kaj navadni, ki ju možkim dajejo, po imenih pa razlikujemo osebe.

Ali, ne ozirajmo se na take profesorske marne: bodimo Slovani in sklanjajmo pravilno:

1. Andrej Pip; Ivan Marija Pipa,
2. Andreja Pipa; Ivana Marije Pipe,
3. Andreju Pipu; Ivanu Mariji Pipi,
4. Andreja Pipa; Ivana Marijo Pipo,
5. pri Andreju Pipu; Ivanu Mariji Pipi,
6. z Andrejem Pipom; Ivanom Marijo Pipoj...

In to pravilo velja tudi za vsa druga raznolika možka osebna imena na — a, saj ni razloga inačnemu sklanjanju. (Pride še.)

Brzojavna in telefonična poročila.

(Zadnje vesti.)

Dunaj 5. Govoré o vsprejemu cesarja v Zakupih meni «Fremdenblatt», da je dinastično čutstvo v nemškem prebivalstvu imelo zopet priliko pokazati se v polnem svitu. Avstrijstvo korenini preglobokо v nemških srcih, da bi je mogle trajno potlačiti novovzgojene šovinistiške doktrine, ki morejo biti pač v veroizpovedanje razdevajoči sekti, nikdar pa ne program nemško-avstrijskih mas. Cesarski dnevi v Zakupih dokazujejo to zopet. Iz velikega sijajnega vojaškega vprizorjenja so postali veliko državno slavje.

Gradiška 5. Danes je umrl tu bivši tajnik trgovinske zbornice tržaške, Eduard vitez Bujatti. (Bujatti je bil tudi protikandidat kandidatu laške stranke za mesta v Furlaniji. Ured.).

Beligrad 5. Bivši regent Ristić je umrl včeraj zvečer. Rodbini prihaja veliko izjav sočutja. Tako tudi od kralja Aleksandra in razkralja Milana.

Pariz 5. Revizijonistiški listi se bavijo s pričo Cernuschi, katerega označajo kakor norca. (Ta taktika Dreyfusardov je jako značilna: kdor je proti Dreyfusu, ta — je norec! Uredn.). Protirevizijonistiški listi pa povdarjajo važnost izpovedbe te priče. Branitelja Demange in Labori sta se posvetovala o posledicah izpovedbe Cernuschija.

Pariz 5. »Eclair« meni, da je kakih 30 oseb zapletenih v zaroto. »Matin« objavlja imena 24 oseb, zapletenih v komplot, in opaža, da prva seja državnega sodišča dne 18. t. m. bo zgol formelna. V tej seji se odloči, da-li je dopustno, da se poročilo državnega pravdništva, predlagajoče, naj se uvede proganjanje, izroči posebni preiskovalni komisiji.

Mala oznanila.

Pod to rubriko primašamo oznanila po najnižjih cenah za enkratno insercijo se plača po 1 nč. za besedo; za večkratno insercijo pa se cena primerno zniža. Oglasi za vse leto za enkrat na teden stanejo po 10 gld. ter se plačujejo četrtletnih antecipatnih obrokih. Najmanja objava 30 nvč.

Posredovalnica za potovanja.

Alojzij Mozetič Piazza Negoziante 1. daje pojasnila za vsakoršna potovanja in sprejema predplačila za obisk svet. razstave v Parizu l. 1900.

Zaloga krompirja, zelja in fižola.

Vatovec Jak. ulica Vienna številka 5 ima zalogo krompirja, zelja fižola in drugih pridelkov Razprodava na debelo.

Zaloga olja, mila in kisa.

Vatovec Anton Ulica Torrente št. 26. Prodaja olja, mila in kisa na drobno in debelo. Naročila izvršuje točno.

Krčme.

Jurković Mate ulica Carintia št. 25 toči izvrstno črno in belo istrsko vino ter ima dobro domačo kuhinjo.

Jak. Perhauc Via Acquedotto štev. 8 Zaloga vsakovrstnih vin in boteljk. Postrežba točna, cene zmerne.

Pirih Ivan Via Media št. 3., krčmar, toči črna in bela vina in pivo prve vrste kuhinja izvrstna, cene zmerne.

Lozić Jurij Androna S. Lorenzo (za magistratom). Zaloga pristnega dalmatinskega vina po najnižjih cenah. Razprodaja od 5 litrov naprej. Na zahtevanje se pošilja na dom in na deželo.

Obuvala.

Stantič Josip „pri Pepetu Kraševcu" na Rožariju poleg cerkve Sv. Petra pod ljudsko šolo, ima veliko zalogo obuval. Sprejema tudi naročbe.

Rehar Peter ulica Riborgo št. 25. Velika zaloga in delavnica vsakovrstnega obuvala po naročbi.

Trgovci.

Nazarij Grižon Via Giulia 64 prodaja vsakovrstnih jestvin, kolonijalnega blaga in olje

Ant. Furlan Piazza S. Francesco št. 2. Prodajalnica jestvin in kolonijalnega blaga. Postrežba točna. cene brez konkurence.

Abram Fran Via S. Francesco št. 22 Trgovec z dogami in sodarski mojster, izdeluje vsakovrstne sode in posodo. Delo solidno, cene zmerne.

Jak. Perhauc Via Stadion št. 20, pekarna in slaščičarna, svež kruh večkrat na dan, prodaja moke. Vsprejema tudi domač kruh v pecivo. Postrežba točna.

R. Kolar na oglu ulice Geppa in delle Poste Nuove, prodaja kolonijalno blago delikatese, likere itd.

Marija Čokelj na Korzu št. 8. priporoča slav. slovenskemu občinstvu svojo prodajalnico, v katerej se dobiva po primerni ceni vsakovrstno blago, zlasti perilo za gospode in gospe, narejene obleke za gospe n otroke. V istej zalogi ima na razpolago vsakovrstne potrebščine za gospe. Postrežba je točna in cene nizke.

Anton Šorli priporoča svoji kavarni Commercio .n Tedesco, ki sti shajališči Slovencev. Na razpolago so vsi slovenski in mnogo drugih časnikov.

T. Zadnik Via S. Francesco štev. 16, mesar, postreže z vsakovrstnim mesom po zmernih cenah. Na željo pošilja na dom.

I. Tavčar, krojač Via delle Beccherie štv. 6, priporoča se slovenskemu občinstve.

Fran Hitty, Via Barriera vecchia št. 13, prodajalnica vsakovrstnega manufakturnega blaga in drobnarij Na zahtevanje se pošiljajo vzorci tudi na deželo.

Novak Mihalj, trgovec, ulica Sv. Catarina št. 9., priporoča svojo zalogo kolonijalnega blaga na debelo in na drobno. Razpošilja na deželo proti povzetju.

Dr. JOSIP MARTINIS

doktor vsega zdravilstva in specijalist za očesne bolezni

se je preselil

v ulico Valdirivo štev. 3, I. nad.

Ordinira na domu vsaki dan od 8 do 8¾ zjutraj in od 1 do 2 popoludne. — Za uboge od 2 do 3 v ulici Molin piccolo štev. 1, I. nadstr.

Spiritus sinapis compositus

ALGOFON.

Jedino sredstvo proti **zobobolu, revmatić. glavobolu, migreni** itd

Steklenica z navodilom stane le 20 nvč.

ter se dobiva jedino le v lekarni

PRAXMARER (Ai due Mori) Piazza grande TRST

Paziti na ponarejanja.

Zanimiv oglas kolesarjem

kolo iz tovarne

Johann Puch iz Gradca

ustanovitelja industrije za kolesa,

je najbolje kolo sveta

L. Colobig v Trstu,

Via del Torrente štev 10.

Jedini in glavni zastopnik za:

Trst, Primorsko in Dalmacijo.

ZALOGA POHIŠTVA IN OGLEDAL

Rafaela Italia

TRST — Via Malcanton št. 1 — TRST

Zaloga pohištva za jedilnice, spalnice in sprejemnice, žimnice in peresnice, ogledal in železnih blagajn, po cenah, da se ni bati konkurence.

FILIJALKA

c. kr. priv. astrijskega kreditnega zavoda

za trgovino in obrt v Trstu.

Novci za vplačila.

V vrednostnih papirjih na		V napoleonih na	
4-dnevni izkaz	2¼%	30-dnevni odkaz	2%
30- „ „	3¾%	3-mesečni „	2½%
		6- „ „	2½%

na pisma, katera se morajo izplačati v sedanjih bankovcih avstrijske veljave, stopijo nove obrestne takse v krepost z dnem 24. junija, 28. junija in odnosno 20. avgusta t. l. po dotičnih objavah.

Okrožni oddel.

V vredn. papirjih 2% na vsako svoto. **V napoleonih** brez obrest

Nakaznice

na Dunaj, Prago, Pešto, Brno, Lvov, Tropavo, Reko kako v Zagreb, Arad, Bielitz, Gablonz, Gradec, Sibinj, Inomostu Czovec, Ljubljano, Linc, Olomuc, Reichenberg, Saaz in Solnograd, brez troškov.

Kupnja in prodaja

vrednostij, diviz, kakor tudi vnovčenje kuponov proti odbitku 1‰ provizije.

Inkaso vseh vrst pod najumestnejšimi pogoji.

Predujmi.

Jamčevne listine po dogovoru. Kredit na dokumente v Londonu, Parizu, Berolinu ali v drugih mestih — provizija po jako umestnih pogojih.

Kreditna pisma na katerokoli mesto.

Vložki v pohrano.

Sprejemajo se v pohrano vrednostni papirji, zlati ali srebrni denar, inozemski bankovci itd. — po pogodbi.

Naša blagajna izplačuje nakaznice narodne banke italijansk v italijanskih frankih, ali pa po dnevnem kursu.

Anton Širca

GORICA

Nunska ulica št. 12.

Konsumna zaloga olja

razpošiljatve iz **glavnih pridelkov od 5 litrov** naprej (prosto Gorica).

Olje jedilno fino	32	nvč.
„ dalmatinsko	36	„
„ istrsko	40	„
„ namizno La	44	„
„ „ najfinejše	48	„
„ „ extra	56	„
„ „ specijalitetno	60	„
„ Posebno za cerkveno luč	38	„